

ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ САНАТОРНА ШКОЛА-ІНТЕРНАТ ЯК ДОСВІД ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ (1991–2010)

Антонець Наталія Борисівна

ORCID iD: 0000-0002-7772-9364

*Інститут педагогіки НАПН України
Україна*

Відповідно до Закону Української РСР «Про освіту», який було ухвалено 23 травня 1991 р. (перша редакція документу), до переліку середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів для громадян, які потребують соціальної допомоги та реабілітації (стаття 30), разом із школами-інтернатами для дітей, які не мають необхідних умов для виховання й навчання в сім'ї, школами-інтернатами для дітей-сиріт і дітей, які залишилися без піклування батьків, спеціальними школами-інтернатами для осіб, які мають вади у фізичному чи розумовому розвитку, спеціальними школами й професійними училищами для дітей і підлітків, які потребують особливих умов виховання, увійшли загальноосвітні санаторні школи-інтернати (далі – санаторна школа-інтернат) [4].

Санаторні школи-інтернати належать до числа тих закладів освіти, становлення яких відбувалося у період існування СРСР. З метою реалізації державної політики в галузі освіти та виконання Закону України «Про освіту», поліпшення умов навчання і лікування дітей 13 травня 1993 р. Міністерством освіти було ухвалено Положення про загальноосвітній інтернатний заклад України. Цей документ втратив чинність 12 червня 2003 р., коли міністр освіти і науки В. Г. Кремень підписав указ «Про затвердження Положення про загальноосвітню школу-інтернат та загальноосвітню санаторну школу-інтернат», що є чинним і сьогодні.

Згідно з Положенням, санаторна школа-інтернат – це загальноосвітній навчальний заклад I–II, I–III ступенів з відповідним медичним профілем, що забезпечує реалізацію права дітей, які потребують тривалого лікування та реабілітації, на загальну середню освіту. Головним завданням санаторної школи-інтернату є відновлення та зміцнення здоров'я дітей у поєднанні із загальноосвітньою підготовкою, надання їм кваліфікованої медико-психолого-педагогічної допомоги, їх самовизначення.

Відповідно до профілю захворювання в Україні функціонують такі санаторні школи-інтернати: для дітей з психоневрологічними захворюваннями, хворих на сколіоз, із захворюваннями серцево-судинної системи, із хронічними неспецифічними захворюваннями органів дихання, із хронічними неспецифічними захворюваннями органів травлення, хворих на цукровий діабет, з малими і неактивними (фаза згасання) формами туберкульозу.

Навчально-виховний процес у школі-інтернаті здійснюється відповідно до робочих навчальних планів, складених на основі Типових навчальних планів.

Лікувально-реабілітаційний процес відбувається відповідно до вимог та рекомендацій, установлених Міністерством охорони здоров'я. Методичні об'єднання санаторних шкіл-інтернатів можуть вносити до навчальних програм зміни та доповнення, зумовлені особливостями стану здоров'я вихованців та вибором оптимального темпу оволодіння ними програмовим матеріалом.

Індивідуалізація й диференціація навчання, вибір форм, засобів і методів навчання, індивідуальне навчання та екстернат у санаторній школі-інтернаті здійснюється відповідно до Положення про загальноосвітній навчальний заклад та Положення про індивідуальну форму навчання в загальноосвітніх навчальних закладах (2002) [2].

Досвід роботи санаторних шкіл-інтернатів в Україні показує, що комплексне консервативне лікування в їх умовах дають свої позитивні результати. Підтвердженням цьому може бути приклад Алчевської санаторної школи-інтернату для дітей, хворих на сколіоз. Паралельно з навчанням за програмою загальноосвітньої школи в закладі було створено необхідні умови для успішного лікування: зменшено наповнення учнів у класі, проводилися заняття з лікувальної гімнастики, лікувального плавання, відпускалися медичні процедури: масаж, фізіо- й гідротерапія. Як свідчать публікації в педагогічній пресі, колектив санаторної школи-інтернату ставив перед собою завдання не лише прищепити дітям навички лікування, а й правильно професійно зорієнтувати своїх вихованців, виховати силу волі, щоби боротися зі своєю хворобою і мати мудрість не розізлитися на весь світ [2].

Прагнучи долучитися до інноваційних проєктів, активні педагогічні колективи співпрацюють із науковцями, започатковують на своїй базі експерименти різного рівня. З цього приводу заслуговує на увагу досвід Комунального закладу освіти «Криворізька загальноосвітня санаторна школа-інтернат № 8 I-II ступенів» Дніпропетровської обласної ради щодо створення здоров'язбережувального освітнього середовища. Заклад функціонує понад 50 років і опікується дітьми з малими та затихаючими формами туберкульозу. Із 2002 р. школа здобула статус експериментального навчального закладу всеукраїнського рівня, входить до Міжнародного проєкту «Європейська мережа шкіл сприяння здоров'ю». З 2009 р. – дійсний член Всеукраїнської асоціації Шкіл майбутнього, переможець всеукраїнських конкурсів моделей Шкіл сприяння здоров'ю та 100 кращих шкіл України [1].

Список використаних джерел:

1. Бережна Т., Карленко Н. Формування здоров'язбережувального освітнього середовища: обґрунтування стратегій. *Рідна школа*. 2017. № 9–10. С. 96–99.
2. Павличенко Л. А. Соціальна реабілітація хворих дітей в умовах санаторної школи-інтернату. *Освіта на Луганщині*. 2000. № 2. С. 81–83.
3. Про затвердження Положення про загальноосвітню школу-інтернат та загальноосвітню санаторну школу-інтернат: наказ Міністерства освіти і науки України від 12 червня 2003 р. № 363. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0525-03> (дата звернення: 12.04.2019).

4. Про освіту: Закон УРСР від 13 травня 1991 р. № 1060-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1060-12/ed19910523> (дата звернення: 12.04.2019).

ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕМЕНТІВ МАТЕМАТИЧНОЇ ТЕОРІЇ ІГОР ПРИ МОДЕЛЮВАННЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

**канд. т. наук, доцент Дьомічев Костянтин,
канд. пед. наук Коваленко Олег Іванович**
*Київський міжнародний університет
Смілянського коледжу харчових технологій НУХТ
Україна*

Одним із викликів сучасної системи освіти є створення освітнього середовища, завданням якого має бути якісна підготовка конкурентоспроможного фахівця, який буде здатний діяти і вирішувати нестандартні завдання. Саме з цієї причини одним із способів розвитку освіти є формування продуктивної взаємодії категорій: викладачів, студентів, адміністрації закладів освіти та державних органів влади. Завдання і цілі при цьому приймаються і розробляються всіма категоріями разом, а процес їх рішення організовується як спільну діяльність, яка дозволяє актуалізувати особистісний досвід всіх учасників.

Теоретико-ігрове моделювання виступає як потужний засіб не тільки для моделювання ситуацій, але й в якості обґрунтування шляхів для побудови механізмів оптимального управління розвитком спільної діяльності вище наведених категорій.

Проблематика взаємодії окремих категорій досліджувалась методами теорії ігор в роботах [1,2], але в науковій літературі відсутні дослідження поведінки системи в цілому, враховуючи показники які максимально характеризують кожну категорію.

Список використаних джерел:

5. Шиян А.А. Теорія ігор: основи та застосування в економіці та менеджменті. Вінницький національний технічний університет, ВНТУ, 2009 – с.164
6. Солопченко Д.В. Применение теории игр в образовательном процессе. Научный журнал КубГАУ, №112(08), 2015 – с.5-12